

rige fredag. Der spurgte vi, om regeringen vil bruge miljøgarantien. Det fik vi ikke et klart svar på, så det ved vi endnu ikke. Men det, vi jo i hvert fald ved, er, at for EU-Kommissionen betyder et højt beskyttelsesniveau ikke, at vi skal sige stop for flere tilsætningsstoffer, tværtimod betyder et højt beskyttelsesniveau åbenbart, at man kan blive ved med at udvide listen over tilsætningsstoffer, som kan fyldes i maden.

Det er bare ét konkret eksempel. Så EU-Kommissionen har altså ikke lagt op til, at et højt beskyttelsesniveau betyder, at vi nu skal til at have bedre generelle miljøregler i EU.

Det samme er tilfældet, hvis vi f.eks. ser på den øldåsesag, der rider ministeren som en mare. Hvad har de nye bestemmelser betydet dér? Jeg skrev til Ritt Bjerregaard for at få at vide, om Amsterdamtraktaten så betød, at når der nu skal være et højere beskyttelsesniveau, så kan Danmark beholde sin returflaskoordning, som Kommissionen jo vil anlægge sagen mod os for. Jeg fik svar tilbage fra Ritt Bjerregaard, at det direktiv, som det hele bygger på, det vil forblive i kraft også efter Amsterdamtraktatens ikrafttræden. Amsterdamtraktaten vil altså ikke forbedre vores muligheder for at beskytte vores returflaskesystem. Og sådan kan man blive ved.

Jeg vil godt spørge ministeren: Når man nu ikke ønsker at få en afklaring af fortolkningstvivilen, skyldes det så i virkeligheden frygten for, at hvis vi går til EU-Kommissionen og får ren besked om, hvordan man vil administrere disse her bestemmelser, som jo kun er en dispensationsordning, så vil EU-Kommissionen melde rent ud? Så vil Kommissionen sige: Jamen miljøbestemmelserne i EU bliver sådan, at de er i orden, for der står jo i traktaten, at det er et højt beskyttelsesniveau. Og når det er et højt beskyttelsesniveau, så kan det ikke være rigtigt, at nogle lande skal kunne påberåbe sig specielle interesser, og i øvrigt er et giftstof ikke mere giftigt for danskere, end det er for f.eks. spaniere. Og når EU har harmoniseret på et højt beskyttelsesniveau, så kan det ikke være rigtigt, at et enkelt land skal kunne påberåbe sig en undtagelse. Det er jo hele ideen i den tekst, i de formuleringer, som står i den reviderede miljøgaranti.

Jeg vil egentlig opfordre ministrene til at komme herop igen og forsøge at besvare det, som er det grundlæggende spørgsmål i hele det her, forsøge på at afklare fortolkningstvivilen, forsøge på at gå konkret ind i debatten. Så kan

vi afgøre, hvem der har scoret selvmål i den her debat. Jeg tror ikke, det er Enhedslisten, jeg tror, det var ministrene, der scorede et selvmål i Amsterdam, men det kan vi jo først afgøre, hvis vi kan få regeringen med på at få opklaret fortolkningstvivilen og gå ind i sagens indhold i stedet for bare at stå her og sige fine ord om miljø. Det kan vi alle sammen.

Jeg vil opfordre ministrene til at komme herop og begynde forfra på deres besvarelse.

(Kort bemærkning).

Addi Andersen (CD):

I folketingsåret 1996-97 har bl.a. Enhedslisten rejst mange forespørgsler og spørgsmål til ministre med det formål at skabe mistillid til Amsterdamtraktaten.

Det gør man uden hensyn til, at et nej den 28. maj 1998 kan få alvorlige følger for Danmark for ikke at tale om de lande, der søger optagelse i EU, herunder Estland, Letland og Litauen. Danmark har altid lovet at støtte disse tre lande, men det rører tilsyneladende ikke nejpartierne.

Ministrene har udmærket beskrevet indholdet af traktaten på miljøområdet, og da jeg ikke mener, at jeg ved at blive her i salen i flere timer kan gøre Enhedslisten klogere, vil jeg nøjes med denne korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Ja, det kan godt være, jeg måske skulle have fulgt den forrige talers eksempel, men jeg vil nu alligevel prøve en gang med et af de elementer, der blev taget op.

Det er spørgsmålet om øldåser kontra returflaskesystemet. Der var engang en oplagt miljøgevinst ved at have et returflaskesystem, men der er jo netop sket det, at man har udviklet dåserne, så de miljømæssigt er helt på højde med det, der er i øjeblikket. Derfor er den sag først og fremmest en sag om tekniske handelshindringer. Sådan er det.

Og så er det selvfølgelig forkert, at man kan bruge et spørgsmål om emballering til at holde andre varer ude. Sådan skal det ikke være. Derfor synes jeg, at man skulle glemme det argument, hvis man vil stå sig ordentligt i denne her debat.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg deler det synspunkt, som den danske regering har indtaget i øldåsespørgsmålet, nemlig at